

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 38. Mt. XIX.

Rugs.-Sept. 23, 1939

LRSR valst.
respublikinė
biblioteka

XVII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E V A N G E L I J A

Mat. 22, 34—46

A NUO metu, Parisiejai, išgirde, kad jis privertęs nutilti sadukiejus, susiėjo krūvon, ir vienas jų, įstatymo mokytojas, jį paklausė, gundydamas jį: Mokytojau, koks didžiausias įsakymas įstatyme? Jėzus jam tarė: Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela, ir visa savo mintimi. Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. Antras gi į jį panašus: Mylėsi savo artimą kaip pats save. Šitiedviem įsakymais remiasi visas įstatymas ir pranašai. Susirinkus gi parisiejams, Jėzus juos paklausė, sakydamas: Kas jums rodomi apie Kristų? Kieno jis sūnus Jie jam atsakė: Dovido. Jis jiems tarė: Kaip gi Dovidas vadina jį Dvasioje Viešpačiu, nes sako: Viešpats tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje, kolei aš padarysiu iš tavo neprietelių tavo kojoms suolelį,

L E K C I J A

Efez. 4, 1—6

B ROLIAI: Taigi, aš, kalinys Viešpatyje, maldauju jus elgtis, kaip verta to pašaukimo, į kuri jūs esate pašaukti, visu nuolankumu ir romumu, kantrybe, meile pakęčiant kits kitą, rūpestingai palaikant ramybės ryšiu dvasios vienybę. Vienas kūnas ir viena dvasia, taip kaip jūs esate pašaukti į vieną jūsų pašaukimo viltį. Vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas. Vienas Dievas ir visų Tėvas, kurs stovi aukščiau už visus, visuose veikia ir yra visuose mumyse.

Jei tat Dovidas vadina jį Viešpačiu, kaip gi jis jo sūnus? Ir nėvienas negalėjo jam atsakyti nei žodžio, nei gi kas nors drįso nuo tos dienos daugiau jį klausti.

Atgailos Kelias

V ISU šventų litaniija mus tarsi greitu žingsniu perveda per dangaus gyventojų būrius. Nuo švč. Trejybės sosto veda prie Nekaltos Dievo Motinos. Paskui parodo vienišą atgailautoją šv. Joną Krikštytoją. Toliau eina visa eilė pasaulį pajudinusių Apaštalų, kankinių ir išpažintojų. Tiek daug vardų. Tiek skirtingų charakterių. Tiek profesijų, luomų, pašaukimų.

Mes sustojame prie tų, kurių praėtis buvusi juoda, tamsi, sakytum purvina. Jų tarpe ypač ryškiai pažįstami: Marija Magdalena, šv. Augustinas. Ir, rodos, pasigirsta tyruose šaukiančio balsas: "Taisykite Viešpaties kelią; darykite jo takus tiesius" (Mat. 3, 3). "Darykite atgailą, nes dangaus karalystė arti" (Mat. 3, 2).

Į Dangaus karalystę veda du keliai: nekaltybės kelias ir atgailos kelias. Pirmasis dėl silpnos žmogaus prigimties daugeliui y-

ra veik neįmanomas. Juo mes matome mažai einančių. Tik specialiai Dievo malonė gali kai ką tuo keliu nuvesti į Tėvo namus. Jei tik šis kelias tebutų, visai pagrįstai būtų galima įpulti į desperaciją ir atšalti tikėjime.

Tada visai suprantamas būtų daugelio nusidėjėlių suakmenėjimas savo nuodėmėse.

Ir kam gi betikėti, jei nusidėjėlio vis vien laukia pražūtis.

Bet antrasis kelias — atgailos kelias pataiso visą reikalą. Atsiminus atgailos kelią, darosi aiškus Kristaus elgesys su nusidėjėliais, Jo trumpas pokalbis su latru ant kryžiaus ir palyginimas apie dingusios avies suradimą, paklydusio sūnaus grįžimą ir tėvo džiaugsmą.

Kas atšalęs nuo tikėjimo, kam teko nelaimė įpulti į nuodėmę, kieno gyvenimas taip susipynęs, susiraizgęs, kad jau nebesuranda

tiesaus kelio, kam, pagaliau, ima baimė dėl savo tamsios praeities, nuodėmingo gyvenimo, tam telieka vienintelis atgailos kelias.

Jis, atrodo, yra lengvas kelias.

Bet yra kliūčių, kurios daugeliui kliudo juo eiti.

Pirmiausia, atgaila reikalauja nusižeminimo, aukos, savęs nuteisimo.

— Tai jau per daug, — sako savigarbos pilnas žmogus. Tas pats žmogus mankština savo stuburkaulį kasdien, kaip lenktinis peilis, susilenkdamas prieš viršininką. Prieš Dievą nusižeminti jam “per daug”.

Netikslus Dievo supratimas ir daugeliui tampa kliūtimi tame kely. Daugumas Dievą vaizduojasi, kaip žiauriausį baudėją. Jų manymu, kaip koks įstaigos viršininkas tik ir seka menkiausias žmogaus kaltes ir čia pat skiria už jas pragaro kampelį. Tokių žmonių sieloje viešpatauja Dievo baimė, bet ne Jo meilė. Jiems stinga Tėvo pažinimo. Jie, tur būt, negirdėjo, kad Dievas yra meilė.

Kol Marija Magdalena gyveno Dievo baimėje, tol Kristaus akių ji nematė. Kai jos širdy sušvito meilės ugnis, ji atėjo prie Kristaus kojų su gailesčio ašaromis. Ji suranda palaimintą atgailos kelią.

Suprantama, kodėl Teresėlė V. J. drįso pasakyti: “Jei jokios bausmės už nuodėmes nebūtų, aš betgi Dievo neižeisčiau, nes Jį myliu”.

Trečia kliūtis — nepasitikėjimas Dievo gailestingumu.

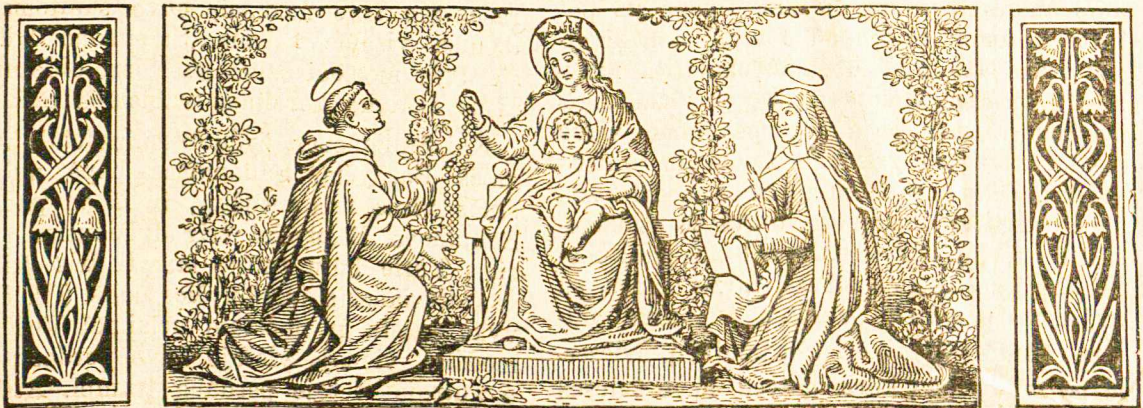
Mes, žmonės, įprastai taip galvojame: juo didesnis nusidėjėlis, juo didesnė turi būti

jam bausmė. Dievas kitaip galvoja. Jam brangi ir nusidėjėlio siela. Kristus, Gerasis Ganytojas, kurs atėjo ligonių gydyti. Jis nori visus matyti savo Tėvo namuose. Tam ir paliko atgailos kelią. Todėl ir paklydusio Dievas neapleidžia. Jis laukia jo sugrįžtant, atteinant atgailos keliu.

Kam tektų dar abejoti apie Dievo gailestingumą, tas tegu atsiverčia šv. Raštą. Šv. Luko Evangelijoje 15 skyriuje suras Gailestingojo Dievo vaizdą. Ten yra visiems žinomas palyginimas apie sūnų palaidūną. Išties tos tėvo rankos, sutinkant grįžtantį sūnų, išsklaidys abejojimus, panaikins baimę ir suteiks drąsos.

Tat atgailos kelias nėra jau toks bausis ir sunkus, kaip daugelis mano. Tik viena tvirta gailesčio mintis, vienas ryžtingas nuodėmingos praeities atsižadėjimas, ir, palyginti, menkutė atgaila — ir žmogus vėl susitaiko su Dievu. Iš nuodėmės vergo net tampa Jo vaiku. Vėl gali ramiai kalbėti “Tėve mūsų”.

Gavėnios laikas. Bažnyčia puošiasi atgailos rūbais. Nutyla pasilinksminimų triukšminga muzika. Žmogaus kūnas suvaržomas pasininku. Visa tai daroma tam, kad sudaryti palankios sąlygos žmogaus dvasiai bent vienai minutėlei pasitraukti į save, savo sielos gelmes. Tą ekskursiją į save darykime ne tam, kad pasidžiaugtume savo gabumais, bet tam, kad gavėnios nuotaikos apgaubti minutėlei sustotume savo nuodėmių kelyje ir pasuktume į atgailos kelią, kuris veda į nemirtingą gyvenimą. **K. R. Liūkas**

J. Butkevičius

Šv. Kryžiaus Istorija Ir Padavimai

(Pabaiga)

Tuo tarpu, Kerubinai staiga visiškai atsidarė Rojaus Vartus, ir Setas pažvelgęs vidun, pamatė kristalinį fontaną, bestovintį vidury Rojaus, iš kurio apščiai viršun betrykštą vanduo, pagaliau virto gyvuoju, amžinuoju vandeniu, ir nuo fontano tekėjo šalin keturiomis skirtingomis upėmis, į visas keturias skirtingas Rojaus dalis, gaivindamas visa, kas yra Rojuje.

Netoli fontano, augo milžiniškas, keistas ir šiurpus, tankiomis šakomis medis; tačiau jis buvo be jokių žiedų, lapų ir paslaptinių būdų ir gale, esąs pasikabinęs ore. Apie medžio liemenį, po apačia, buvo apsvyniojęs milžiniško didumo žaltys. Apačioje to ore bekybančio medžio kelmo, buvo matyti didžiausios platybės ir gilumo prarija (bedugnė). To baisaus medžio šaknys, buvo giliai ton bedugnėn suleistos. Toje didžiausios platybės tamsioje, liepsnojančioje prarijoje, Setas staiga pamatė nelaimingą savo brolių Kainą, savo brolio Abliaus užmušėją, kurs desperatiškai griebdamasis už to šiurpaus medžio žemyn nutysusių šaknų, visais galimais būdais stengėsi iškopti iš tos nelaimingos, liepsnojančios prarijos ir patekti Rojun. Tačiau pasiekus jam medžio kamieną, milžiniškas žaltys ūmai jį savo kūnu supainiojo ir nepaliuosuojamai pripaudė prie medžio kamieno. Pergązdintas tokiu baisiu reginiu, Setas ūmai pakėlė savo akis aukštyn, viršui medžio. Dabar jis pamatė, kad visas jau buvo visiškai atsimainę! Dabar to medžio šakos, aukštyn nutysusios patin dangun, apsidengę gražiausiais šviežiais žaliais lapais, tarpe kurių visur matėsi neregėto gražumo žiedai ir įvairūs vaisiai. Viršuje, aukščiau pačios medžio viršūnės, matėsi šviesiuose debesyse didžiausiame angelų būry bestovinti nuostabi moteriškė, gražesnė už mėnesį ir žvaigždes, su dvylikos žvaigždžių vainiku ant savo galvos. Rankose ji laikė mažą kūdikėlį, šviesesnę už saulę, apie kurio galvelę buvo šviesos aureolė. O kiek truputį aukščiau prie jo

galvelės skrajojo septyni balti balandžiai. Kūdikėlis nieko nė su savo motina nė su Setu nekalbėjo, tik savo akeles aukštyn pakėlęs, į aplink galvelę beskraidančius balandžius žiūrėdamas, angeliškai šypsojosi, ir atydziai klausėsi dangiškosios jų giesmės.

Tuo tarpu Kerubinai uždarė Rojaus Vartus; pirm to, vienas iš jų, nuskyngęs nuo to medžio tris nedideles sėkleles, padavė jas Setui sakdamas, kad tas tris sėkleles įdėtų Adomo burnon kai jis numirs, ir taip jį palaidoti. Setas sugrįžo namon, ir trimis dienomis praslinkus, Adomas mirė. Jis buvo palaidotas ant Golgotos (Kalvarijos) kalno. Laikui bėgant, iš Adomo kapo išdygę išaugo trys skirtingų rūšių medžiai: Kedras, Cypressas ir Nendrė. Su nuostabiu gajūmu ir našumu augdami šie visi trys medžiai, jie plėtėsi į Pietus, Vakarus, Šiaurius ir Rytus, ir užklėstė veik visą Golgotos kalną. Šimtmečiams laiko slenkant, nuo vieno šių trijų medžių nulaužta šakelė, Mozė išgavo iš uolos vandenį žydams būvant tyruose. Pasikiau su tomis pačiomis nuo šių trijų medžių šakelėmis, Mozė pasekmingai išgydavo žydus, kuriems tyruose esant, nuodingos kirmėlės įkasdavo. Kuomet šie trys medžiai milžiniškai išaugo ir suklestėjo, kiekvienas šių trijų medžių, natūraliai savin įkorporavo ir kelias kitas skirtingas medžių rūšis. Dovidas karalius, irgi ne kur kitur, kaip vien po šiais trimis medžiais besėdėdamas, visas savo atgailos Psalmes parašė. Šie trys medžiai, buvo skaitomi didžiausi visame Libane. Saliamono laikais, šie trys medžiai buvo skaitomi didesni už visus Hiramono karaliaus valdomus miškus!

Kai Saliamonas, žydų karalius statė Jeruzalės Bažnyčią, Saliamonas liepė nukirsti šiuos visus tris medžius, ir iš jų padirbti Saliamono Bažnyčiai tris didžiausius piliorius, kurie būtų turėję laikyti tris skirtingas didžiausias šventinčios dalis. Tik čia įvyko keista ir nuostabi nelaimė! Visi trys medžiai, vienoje vietoje buvo perdaug ilgi, o antroje vietoje perdaug trumpi. Atsitiko taip, kad Saliamonas niekur jų prie šven-

tyklų statymo, nebegalėjo panaudoti. Karalius Saliamonas, matydamas šių trijų medžių šventyklai netinkamumą, užsirūstinęs, vieną iš tų medžių rąstų, įsakė pertiesti per Cedrono upelį, kad jis tarnautų kaip tiltas. Tačiau Sabo karalienė, atkeliavusi Jeruzalėn aplankyti karalių Saliamoną, turėdama nuo Dievo apreiškimo dovaną, pažino didelę būsimąją to medžio vertę, kad ant to medžio rąsto bus įvykdytas Pasaulio Žmonijos Atpirkimas. Sabo karalienė pabučiavo atsiklaupti tąjį medį ir per jį nėjo, bet perbrido upę. Atvykusi pas karalių Saliamoną, ji jam pranešė, kad ant to medžio bus nukryžiuotas Pasaulio Išganytojas, V. Jėzus Kristus. Karalius Saliamonas, tai išgirdęs, dideliai nusiminė. Jis paliepė ir tą liepto medį ir kitus du medžius užkasti žemėn. Kiek tai laiko praslinkus, toje vietoje buvo kasamas taip vadinamas Betsaidos Tvenkinys, ir tie medžiai buvo iškasti. Taigi tie medžiai nors ir nenoroms, ir vėl buvo atrasti. Nebepasėjęs tvenkinio užbaigti ir tų medžių iš ten išimti, kai staiga tvenkinys tapo apsemtas vandeniu.

Prisiartinus V. Jėzaus nukryžiuojimo laikui, tie visi medžiai, vienas paskui antrą, iškilo vandens viršun. Ruošiantis V. Jėzų kryžiuoti, jie buvo ištraukti iš vandens. Iš tų trijų skirtingų medžių buvo padirbti kryžiai. Kai V. Jėzus buvo ant kryžiaus kartu su piktadariais numarintas, Jėzaus Kristaus ir piktadarių kryžiai, ten pat ant Golgotos kalno, vėl puvo žemėn užkasti. Ten jie buvo žemėje iki 3 d. gegužės, 328 m., po Kristaus gimimo, kuomet šv. Elena, Konstantino Didžiojo, Bizantijos imperatoriaus motina, juos atrado, giliai žemėje užkastus. Piktadarių kryžiai, taipogi ten pat kartu buvo atrasti. Kristaus Kryžius, stebuklingu ligonio išgydymu, greitai buvo atskirtas nuo piktadarių kryžių. Chosrozus, Persijos karalius, pagrobęs Jeruzalę, buvo pasisavinęs ir šv. Kristaus Kryžių. Tačiau Heraklijus, spalį 14 d. 615 m., nugalėjęs persus, šv. Kryžių vėl atrado. Taigi nuo tuomet, ta diena atminčiai šv. Kryžiaus atradimo, Katalikų Bažnyčioje ir pasiliko švenčiama.

Tokia tai yra šv. Kryžiaus istorija. Ji jau figūravo pirmųjų mūsų tėvų, Adomo ir Ievos mintyse ir įvykiuose. Tie visi gra-

žūs padavimai ir legendos apie šv. Kryžių, neužginčijamai mums priparodo, kad šv. Kryžius jau buvęs šventas ženklas daug pirmau, negu kad Kristus mirė ant kryžiaus. Nuo Adomo ir Ievos laikų, Kristaus Kryžius, tai buvo pirmapradinė religija, kuri egzistavo po visą pasaulį, įvairiose formose, įvairaus luomo, įvairių laikų ir įvairaus amžiaus pasuly gyvenančių žmonių tarpe.

Sanji Muto Mirtis

Sanji Muto buvo viena iš žymiausių asmenybių visoj Japonijoje. Jis buvo didelis žemės ūkio ir pramonės kėlėjas ir reformatorius. Jis redagavo "Jili-Gazette" (skaitytojų skaičiumi užima trečią vietą visoj Japonijoje).

Sanji Muto ištiko likimas, kuris daugeliui didžių žmonių Japonijoje ištinka: jis žuvo nuo piktadarių kulkos. Įdomiausia jo mirties aplinkybė yra ta, kad jis, mirtinai sužeistas, nebėturėdamas vilties pasveikti, pareiškė norįs mirti tik Katalikų Bažnyčioje. Jo laidotuvių eiseną buvo panaši į milžinišką manifestaciją. Visi laikraščiai dėjo jo fotografijas ir gyvenimo aprašymus. Daugelis irgi pažymėjo, kad jis mirdamas perėjo į Kat. Bažnyčią. Laidotuvių dieną miniai buvo išdalinta keletas tūkstančių mirusiajam prisiminti paveikslukų su paties Sanji Muto pasirinktu įrašu: "Gerasis Ganytojas eina ieškoti pražuvusių avelių, jas radęs nešasi ant savo pečių".

Sanji Muto mirtis ir atsivertimas padarė gilų įspūdį visoj Japonijoje. Be abejo, tai neilks be vaisių.

Sakome Ačiū!

Šiuomi norime išreikšti nuoširdų ačiū visiems "Laivo" pikniko dalyviams. Ačiū tiems, kurie taip uoliai dirbo, ir tiems, kurie prisidėjo aukomis. Parama tikrai buvo graži ir mes įvertinam Jūsų nuoširdžią pagalbą. Su Jūsų pagalba "Laivas" toliau skelbs Kristaus žodį ir tarnaus lietuvių visuomenei.

"Laivo" Redakcija

Su Kristumi Maldos Mokykloje

(Iš angliško vertė Kun. Ant. M. Karužiškis)

ŠEŠTA PAMOKA

“Kaipgi ne daug labiau?” (Šv. Mato VII, 11)
arba

Berybis Dievo Tėviškumas

“Arba, ar yra jūsų tarpe žmogus, kurs jei jo sūnus prašytų duonos, paduotų jam akmenį? Arba, jei prašytų žuvies, argi paduotų jam žaltį? Jei tat jūs, būdami pikti, mokate duoti savo vaikams gerų davinijų, kaipgi ne daug labiau jūsų Tėvas, kurs yra danguje, duos gerybių tiems, kurie jį meldžia?” (Sv. Mato VII, 9-11).

Šiais žodžiais mūsų Viešpats tęsia toliau patvirtinti tą ką Jis sakė apie atsakymo tikrumą maldai. Kad prašalinus visą abejonę, ir kad parodytus mums ant kokio pagrindo Jo pažadėjimas stovi, Jis atsišaukia į visa tą ką kiekvienas yra matęs ir patyręs čia ant žemės. Visi esame buvę vaikai, ir žinome kaip mes pasitikėjome savo tėvais. Mes esame tėvai, arba nuolatai juos matome; ir visur mes tai laikome kuo paprasčiausiu dalyku, tėvui išklausti savo vaiką. Jėzus nori, kad mes matytum kiek galingesnis yra Dievas už žmogų, ir tokiu būdu mūsų užtikrinimas daug didesnis, kad Jis suteiks savo vaikų maldavimus. Kiek galingesnis Dievas yra už žmogų, tiek daug tikriau galime tikėtis, kad maldai bus išklaudyta pas Tėvą danguje.

Koks paprastas ir suprantamas yra šis prilyginimas! Bėt kokį gilų pamokinimą jis savyje turi! Viešpats nori mums priminti kad tik kūdikio malda turi galingą įtaką pas tėvą. Malda gali išjudinti tą įtaką tik tai tada, kada kūdikis gyvena toje giminytėje, Tėvo namuose, meilėje, tarnystėje. Pažadėjimo pabaigoje, “Prašykite, ir bus jums duota” (Šv. Mato VII, 7), randasi mylimoje giminytėje tarp mūs kaip vaikų ir Tėvo danguje. Kada mes gyvename toje giminytėje, tada tikėjimo malda ir jos atsakymas bus paprasta paseka. Ir tat pamoka kurią šiandien turime maldos mokykloje yra ši: Gyvenk kaip Dievo vaikas, ir tada ga-

lėsi melstis kaip vaikas, ir būsi tikrai išklaudytas.

Ir kas yra tas tikras vaiko gyvenimas? Atsakymas galima surasti kiekviename name. Vaikas kurs iš pasirinkimo apleidžia tėvo namus, kurs neranda jokio malonumo tėvo akyvaizdoje ir meilėje ir klusnūme, ir vis dar mano padaryti ir apturėti ko jis nori, tikrai apsilvils. Priešingai, tam kūdikiui, kuriam tėvo valia ir garbė ir meilė yra jo gyvenimo džiaugsmu, ras, kad tai yra tėvo džiaugsmas, suteikti jo prašymus. Šv. Raštas sako, “Kurie tik yra Dievo Dvasios vedami, tie yra Dievo vaikai” (Rom. VIII, 14). Visas prašymas randasi tame, kad būtumėm Dvasios vedami. Tasai, kurs leidžiasi būti Dvasios vedamas per gyvenimą, bus Jo vedamas taip pat ir maldose.

Matyt, kad šis vaiko gyvenimas, kaip vaiko prašymas ir tikėjimas, turi savo pagrindą mūsų Viešpaties Pamoksle ant Kalno. Jame maldos pažadėjimai yra įterpti gyvenimo įsakymuose; abiejį yra neatskiriami. Jie sudaro vienetą; ir jis vienas gali pasitikėti pažadėjimo išpildymo, kurs sykiu prima visa ką Viešpats sujungė su juo. Tai yra lyg išstardamas tą žodį, “Prašykite, ir bus jums duota” (Šv. Mato VII, 7). Jis sako: Aš duodu šiuos pažadėjimus tiems, kuriuos palaiminimuose aš nupiešiau ir apie kuriuos aš sakiau, “Juos vadins Dievo vaikais” (Šv. Mato V. 3-9). Jis kalbėjo vaikams, kurie leidžia savo šviesai taip šviesti “žmonių akyvaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir garbintų jūsų Tėvą, kurs yra danguje” (Šv. Mato V, 16). Tie žodžiai lietė tuos, kurie meilėje vaikščioja, “kad būtumėte vaikai jūsų Tėvo, esančio danguje” (Šv. Mato V, 45) ir kurie stengiasi būti tobuli “kaip ir jūsų dangiškasis Tėvas tobulas” (Šv. Mato V, 48), t. y. ne žmonių akyvaizdoje, bet “savo Tėvui..., kurs mato slaptoje” (Šv. Mato VI, 18), ir kurie atleidžia “net kaip jūsų Tėvas jums atleidžia!” Kristus prisiminė tuos, “kurie pasitiki dangišku Tėvu visuose žemiškuose reikaluose, ieškodami pirma Dievo karalystės

ir jos teisybės” (Šv. Mato VI, 26-32) ir tuos kurie netiktai sako, “Viešpatie, Viešpatie, bet daro valią mano Tėvo esančio danguje” (Šv. Mato VII, 21). Tokie yra Tėvo vaikai, ir toks yra gyvenimas Tėvo meilėje ir tarnystėje; tokiam lyg kūdikio gyvenime atsakytos maldos yra tikros ir gausios.

Bet ar toks mokymas neatgrąšins silpnojo? Jei reikėtų atsakymo pirmam vaiko paveikslui, ar ne daugumas turi nustoti visos vilties susilaukti atsakymo savo maldai? Vaikas yra silpnas. Bet ir didelis skirtumas tarp vaiko amžius ir pačio apdovanojimo, Viešpats nereikalauja iš mūsų tobulo įstatymo išpildymo; ne, bet Jis nori vaikiško, pilno atsidavimo ir pasiryžimo būti paklusniu. Tik tiek Jis nori ir nieko daugiau. Bet taip pat, nieko mažiau. Reik pusiakoti pilna širdimi. Kada mes lyg tas kuris stengiasi visame būti ir gyventi kaip vaikas, tada mūsų malda turės tokią pat vertę kaip vaiko malda. Tegul kas nors tikrai pradeda studijuoti Pamokslą ant Kalno ir ima jį kaip vadą gyvenime, o nežiūrint silpnumo ir nepasisekimo jis ras vis didėjančią laisvę savintis jo pažadėjimų išpildymą. Tėvo ir vaiko vardu jis turi pažadėjimą kad jo prašymai bus išklaustyti.

Štai viena iš svarbiausių prie kurios Jėzus čia apsistoja, ir kurią Jis norėtų kad visi Jo mokytiniai priimtų. Jis norėtų kad mes matytume kad sėkmingos maldos paslaptis yra: turėti mūsų širdį pripildytą Tėviška Dievo meile. Neužtenka mums žinoti, kad Dievas yra Tėvas: Jis norėtų kad mes suprastume ką tas vardas reiškia. Mums reik paimti geriausią žemišką tėvą kurį žinome, atsimiti tą jautrumą ir meilę kuriais jis žiūri į jo vaiko prašymus, tą meilę ir džiaugsmą kuriais jis suteikia kiekvieną protingą pageidavimą, mąstyti apie Dievo berybę Meilę ir Tėviškumą ir tik tada pasvarstyti su kiek daug didesniu jautrumu ir meile Jis mato mus ateinančius pas Jį, ir kad duoda mums ko mes teisingai prašome. Ir tada, kada mes matysime kiek šis Dieviškas skaičiavimas yra virš mūsų supratimo, ir jausime koks didelis daiktas yra apčiuopti Dievo norą mūs išklaudyti. Jis norėtų kad mes ateitume ir atidarytume savo širdį Šventajai Dvasiai ir ten išlieti Die-

vo Tėvišką meilę. Darykime taip netiktai kuomet meldžiamės, bet paveskime širdį ir visą gyvenimą. Tasai vaikas kurs nori pažinti tėvo meilę tik tada kada jis turi ką nors išprašyti, apsilvils. Bet tasai kurs leidžia Dievui būti Tėvu visuomet ir visame, kurs leidžia Dievui visame Jo meilės didume būti jam Tėvu, patirs kuo garbingiausiai kad gyvenimas Dievo berybiame Tėviškume ir nuolatiniuose maldos atsakymuose yra neatskirtinas.

Mylimasis mokytiniai! mes pradėdame išvysti kas yra priežastis kad mes taip mažai žinome apie kasdieninius maldos atsakymus, ir kuri yra svarbioji pamoka Viešpats mokykloje. Mes galvojome apie naują ir gilesnę pažiūrą į kai kurias maldos pasaulio paslaptis. Jis mums pasako kad pirma yra aukščiausia pamoka. Mes turime gerai išmokti sakyti, “Abba, Tėve!” “Mūsų Tėve, kurs esi danguje”. Tasai kurs šitą gali sakyti, turi raktą į maldą. Visu pasigailėjimu, tėvas klausosi savo silpno arba sergančio vaiko; ir visu džiaugsmu, jis išklausos savo stukčiojančio vaiko; visai maloni kantrumu jis pakenčia nerūpestingą vaiką. Mes turime, lyg kokioj daugybėj veidrodžių, studijuoti mūsų Tėvo širdį, iki kol kiekviena malda nebus aukštyn nunešta “Pasitikėkime Kristaus žodžiu”. “Kaip gi ne daug labiau jūsų Tėvas, kurs yra danguje, duos gerybių tiems, kurie jį meldžia”.

“Viešpatie, pamokyk mus melstis!”

Šv. Rašto mokymas. — Šv. Paulius sako mums, jog visas Šv. Raštas parašytas mūsų pamokinimui, tačiau, kad apturėjus šį vaisių, mes privalome ne tik skaityti jį, bet taip pat gilintis į tą, kas atspausdinta ant jo puslapių. Šv. Rašto skaitytojai, kurie skaito bent penkioliką minučių kasdien, gauna ypatingus atlaides.

“Greitai susitaikink su savo priešininku, kol dar tebesi draug su juo kelyje, kad kartais tavo priešininkas nepaduotų tavęs teisėjui, teisėjas nepaduotų tavęs budeliui, ir kad nebūtumei įmestas į kalėjimą. Ištiesų, aš (Jėzus) sakau tau, tu neišeisi iš ten, kolei neatiduosai paskutinio skatiko.” (Mato V, 25, 26).

KODĖL ESATE BAILŪS?

“Viešpats pasidarė prieglauda beturčiui, Kodėl esate bailūs? padėjėjas, progai atsiradus, suspaudime. Todėl pasitiki tavimi, kurie žino tavo vardą, nes neapleidi ieškančiųjų tavęs, Viešpatie!” (Ps. 9, 10-11).

“Nes aš atėjau ir nebuvo žmogaus, šaukiau ir nebuvo kam klausyti. Argi mano ranka sutrumpėjo ir sumažėjo, kad aš negalėčiau atvaduoti? Argi ar nebėra manyje jėgos išliuosuoti? Štai savo sudraudimu aš išdžiovinu jūrą, paverčiu upes į sausumą” (Iz. 50, 2).

“Kurie pasitiki Viešpačiu, tie kaip Siono kalnas; nepasvirs per amžius, kas gyvena Jeruzalėje. Aplink ją kalnai, ir Viešpats aplink savo tautą nuo dabar ir per amžius” (Ps. 124, 1-2).

“Viešpats mano padėjėjas ir mano globėjas; jame turėjo vilties mano širdis, ir aš kavau pagalbą. Mano kūnas vėl pražydo, ir aš šlovinsiu jį noria širdimi” (Ps. 27, 7).

“Į tave, Viešpatie, aš keliu savo sielą; mano Dieve, tavimi pasitikiu; kad gi man nereiktų rausti, ir tegul nesijuokia iš manęs mano neprieteliai, nes visi, kurie pasitiki tavimi, nebus sugėdinti” (Ps. 24, 1-3).

Kiekvienas autorius rūpinasi savo veikalais. Ar gali Dievas mumis nesirūpinti?

Jeigu jautiesi per daug apleistas, neužmiršk, kad Tas, Kuris tave sutvėrė, žinos, ką su tavim padaryti. Ar manai, kad Tas, Kuris tau leido gyventi, nežino, kad tau reikia valgyti? Gyvenimo jėga plaukia ne iš nusiminimo, bet iš pasitikėjimo ir drąsos. Nėra taip gilios duobės, iš kurios, Dievui padedant, nebūtų galima išlipti.

Jeigu nebūtų sunkių gyvenimo valandų, žmogus nežinotų, ar jis Dievą myli, ar ne. Mėginimo valandos žmogui parodo, kam jis yra vertas.

Kai gyvenimas ne taip vystosi, kaip mes norėtume, pagalvokime: ar Dievo planai yra teisingesni, ar mūsų norai? Ką Dievas daro, viską gerai padaro. Jo tėviška širdis ant mūsų pečių neuždės sunkesnės naštos, kokią mes galime pakelti.

Gyvenimas yra pilnas pavyzdžių, kada Dievas tikrai išklausė žmonių prašymus:

Kiek ligonių Kristus pakydė! Kiek padėjo žmonėms sunkiose jų gyvenimo valandose!

Jeigu kunigas Bosko, Cottolengo, Ignacas, kunigas Vianey ir kiti būtų buvę bailūs ir nepasitikėję Dievu, jie tikrai nieko ir nebūtų padarę. O dabar, jų darbai gyvenime pasidarė nemirtingi. Kodėl? Dėl to, kad jie savo darbuose nebuvo bailūs. Jie pasitikėjo Dievu, daug dirbo, daug ir padarė.

Tinginiai ir bailiai nieko nepradeda ir nieko nepadaro. Darbštūs ir pasitikį Dievu stoja į darbą ir daug padaro.

Kodėl esate bailūs, Kodėl nepradedate tai, ką turite pradėti? Kodėl neturite drąsos nugalėti tas kliūtis, kurios atsistoja skersai kelio? Kliūtys tik parodo darbo didumą, kurį jums reikia padaryti.

Ypač reikia turėti daug drąsos dirbti Dievo garbei. Jeigu bedieviai turi drąsos dirbti griaujamą darbą, tai tikintieji turėtų turėti daug daugiau drąsos dirbti kuriamą darbą. Tiesa. Griauti yra lengviau, kaip kurti. Bet žinokime ir supraskime, kad grovimas atneša tik beviltę ir nusiminimą, o kūrimas atneša džiaugsmą ir tikra sielos pasitenkinimą.

Kun. J. Stankevičius

Šv. Kristoferas — garbingasis keleivių globėjas!

Dažnai prašykite
Jo užtarymo pas Dievą!

Nuodēmē Prie Klausyklos

Evangelijoje mes turime labai gražų išpėjimą: "Todėl, jei tu atnašauji savo dovaną prie altoriaus ir tenai atsimeni, kad tavo brolis turi šį tą prieš tave, palik savo dovaną tenai ties altorium, eik pirma susiderinti su savo broliu, o paskui atėjęs atnašausi savo dovaną". Šituo gražiu priminimu ir mūsų motinos seka, pamokydamos savo vaikučius prieš išeinant iš namų į bažnyčią išpažinties atsisveikint su savo tėveliais ir broliais bei sesutėmis, atsiprašyt jų už padarytas nuoskaudas. Tuo būdu iš anksto atsižadame tos nuodēmės savo širdyje, kad prisitartintume prie klausyklos tikru gailėsčiu dėl savo silpnųjų ir stiprių pasiryžimu daugiau nebedrumsti savo sielos ir neskriausti artimo.

Bet kaip dažnai mes pasimirštame, jog artindamės prie klausyklos langučio iš tikrųjų turime būti tyros širdies ir jokių būdu nepadaryt nuodēmės, kuri papiktintų mūsų artimą, kuris gal taip pat šią valandą atgailojo dėl savo kalčių.

Ne vienoj bažnyčioj ir ne vienu laiku mes matome tam tikrą nerimą, bruzdesį prie klausyklos, kai kada tas sujudimas esti lydimas tam tikro barimosi. Mat, čia atėjo kažkoks miegalis, kuris nestojo į eilę, bet priėjo arti prie klausyklos ir, radęs laisvesnį tarpelį, įsispraudė priekyje ligi šiol laukusiųjų. Tokiu akiplėšišku savo įlindimu suerzino kitus ir sukėlė juose visai pagrįstą nepasitenkinimą.

Argi čia netinka tokiam žmogui Evangelijos žodžiai, kad jeigu atsimeni, jog tavo brolis turi prieš tave ką nors, tai pirmą eik susiderinti su juo, kitaip tariant, — pastebėjęs, jog savo negeru pasielgimu supykdei anksčiau laukusius, tai greit pasišalink iš užimtos vietos ir atsistok užpakalyje, nes kitaip nusidėsi prie pat klausyklos langučio. Na, ir tau pačiam bus sunku savo nuodėmes apgailėti, jeigu dar prie klausyklos būdamas čia pat naujas papildysi.

Jeigu iš tikrųjų pasitaiko sergančių ar dėl kitų svarbių priežasčių negalinčių laukt eilėje, tai tokie gali atskirai kunigą paprašyti, kad juos išklaustų. **Juozas Žagrakalys**

Mažosios Gėlės Kopyčia!

Detroit, Mich. — Būti Detroitie ir nenuvažiuoti apie 12 mylių į šoną iki Royal Oak, Mich. negalima. Ten stovi kun. Coughlin moderniška ir originali bažnyčia, pavadinta "Shrine of the Little Flower".

Jau iš tolo matyti bokštas gigantiško kryžiaus pavidalo. Ant jo kabo didžiulis krucifiksas.

Viduje bokšto įrengti kambariai, kur patalpinta jo radio studija, iš kur dažnai girdime jo paskaitas apie komunizmą ir žydus. Bokštas stovi šalia bažnyčios ir yra sujungtas atskira kopyčia — koridorium. Viršuje bokšto įrengta stebėjimo vieta, kur galima užsikelti.

Patį bažnyčia yra aštuoniakampė, kampuose įrengti kaip teatre aukštyn kylančios sėdynės, bei keleta kopyčių.

Gi bažnyčios centrinį vidų, pagrindinę navą sudaro dvylikakampė figūra, kylanti gražiomis linijomis iki pat stogo.

Viduje visi įrengimai — altoriai, kryžiaus keliai, suolai, paveikslai yra moderniški ir originalūs. Didysis altorius stovi vidury bažnyčios, prie jo šv. Mišias galima laikyti iš visų šonų, nes yra apvalus. Tai didžiausias ištisinis altorius Amerikoje. Jis padarytas Italijos Apuan Alps — sveria apie 18 tonų.

Be to dar yra šonuose keturi gražūs altoriai: Šv. Panelės, šv. Juozapo, šv. Sebastijono ir šv. Perpetua. Klingen vargonai yra didžiausi ir gražiausi Amerikoje, jie turi 6000 balsų.

Per 64 spalvuotus langus krinta ant didžiojo altoriaus malonūs įvairių spalvų spinduliai iš visų šonu. Langų stiklai atvežti iš Bavarijos, Vokietijos.

Bažnyčios lankeytojai turi progos pamatyti ir paliesti iš Jeruzalės atvežto Kalvarijos Kalno akmenį.

Visa bažnyčia yra pastatyta iš Carrarra marmuro. Naujoji bažnyčia pradėta statyti 1922 m., toje vietoje kur trys ku-kluks-klanai, užsimaskavę savo veidus, atnešė medinį bažnyčios kryžių ir sudegino (1922 m.).

Dabar toje vietoje stovi tas kun. Coughlino žymusis didžiulis kryžius — bokštas, iš kurio skleidžiama radio bangomis propaganda prieš katalikybės priešus, atskleidžiami jų tamsūs darbai. **A. Skirius**

Paklausimams Atsakymai

Ar yra tokių novenų, kurios tęsiasi per aštuonias, dvyliką ir tryliką dienų? **W.M.C.**

Lotynų kalboje žodis "novem" reiškia devynius sykius ir lietuvių kalboje žodis "novena" paeina nuo to pačio žodžio. Tai tokiu būdu niekaip negali būti tokių novenų, kurios tęsiasi per aštuonias, dvyliką, ar tryliką dienų. Novena reiškia devynius sykius: tokiu pat būdu gali būti dienų, savaitių, mėnesių, ar metų novenos.

Žmonės paprastai vadina visus pamaldumus, kurie tęsiasi per ilgesnį laiką, novenomis. Gal kas norėjo jus suklaidinti, saugokitės!

Labai dažnai per išpažintį aš pasisakau kai kuriuos dalykus iš praeito gyvenimo, kurie neturi sąryšio su papildyta nuodėme. Aš norėčiau žinoti ar kunigas turi laikyti tuos pasakytus dalykus išpažinties paslaptėje? **V. I. K.**

Pirmiausia reik pasakyti, kad nėra jokios naudos jums iš visų tų "nereikalingai išpasakotų" dalykų. Tokie pasakojimai, kaip tik, be jokio reikalo, prailgina išpažintį ir tikrai vargina kunigą. Jei tie dalykai neturi sąryšio su nuodėme, tai kunigas ir nenori girdėti tokių dalykų per išpažintį.

Iš kitos pusės, reik pranešti, kad išpažinties paslaptis ne tik liečia visas pasakytas nuodėmes, bet apima ir viską, kas tik turi ryšį su nuodėmės išaiškinimu. Dar šalia to, kas tik galėtų padaryti nemalonumų atgailojančiam katalikui arba pakenkti Atgailos Sakramentui yra laikoma išpažinties paslaptėje.

Ar galima melstis, privatiškai, į asmenį, kuris savo gyvenime pasižymėjo šventumu ir dar net nebuvo pakelti į šventųjų tarpą? **K. V.**

Tikrai galima. Ir "Laivo" redakcija kaip tik tą stengiasi padaryti raginimais melstis ir prašyti a. a. Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus, MIC. užtarymo pas Dievą. Daug žmonių kreipia savo maldas į mirusius, jų pačių šeimos narius, ar taip sau pažįstamus.

Jie prašo jų užtarymo, taip kaip mes meldžiamės į viešai paskeibtus šventuosius. Tik reik atsiminti, kad tokiems negalima reikšti viešos ir iškilmingos pagarbos.

Tokie, kaip Arkivyskupas J. Matulevičius, MIC., nebus pakelti į šventuosius nebent žmonės kreips savo maldas prie jų ir prašys jų užtarymo pas Dievą. Ir tik tokiu būdu galime susilaukti stebuklų, kurie yra reikalingi tų šventųjų kanonizacijoms.

Taip, neužmirškite Marijonų Vienuolijos atnaujintojo savo maldose. Ir lai, jis gelbsti jus išprašyti didelių malonių.

Prašau paaiškinti kaip žmonės gauna Dievo malonių nešiojant ražančių, škaplierius, ar stebuklingus medalikėlius? Kokia yra reikšmė nešioti tuos dalykėlius? **G. A. C.**

Katalikai nešioja škaplierius, ražančius, ir medalikėlius, kad pagerbus Dievą, Jo šventuosius, išpažintį kurią nors tikėjimo tiesą, ar kaip ženklų tos draugijos, prie kurios žmogus yra prisirašęs. Mes nemanom, kad pats medalikėlis ar škaplierius savyje turi kokios nors paslaptingos jėgos, kuri apgins mus nuo šetono ar kitų nelaimių. Mes nešiojam tuos dalykėlius su mintimi, kad išprašius pagerbtojo šventojo užtarymo pas Dievą. Tokie pamaldumo ženkleliai pagilina mūsų pamaldumą ir prisirišimą prie šventųjų. Toks pamaldumas, kaip tik, patinka šventiesiems ir stebėtinų malonių išprašo tų ženklelių gerbėjams ar nešiotojams. Nešiodami tuos ženklelius mes ypatingu būdu pasivedam pagerbtam šventajam ir galime laukti reikalingos pagalbos pavojuose. Bažnyčia taipgi užgiria toki pamaldumą uždėdama visokias atlaidų už jų nešiojimą. Taip gerbkime šventuosius ir jie užtars mus pas Dievą pavojų metu ir kai pagundos mus užpuls.

"Ištikrųjų, sakau jums, jei jūs nesugrįšite ir nepasidarysite kaip kūdikiai, neįeisi- te į dangaus karalystę." (Mato XVIII, 3).

"Būkite tat tobuli, kaip ir jūsų dangiš- kasis Tėvas tobulas." (Mato V, 48).

GRAŽI PARAMA MŪSŲ MISIJONIERIAMS

Misijų Kuopos Raportas

Vasaros metu, per liepos ir rugpiūčio mėnesius, Marijonų Seminarijos Misijonierių Kuopai buvo atsiųsta 14 siuntinių su pašto ženklais, ražančiais ir kitais daiktais, skirtais misijų tikslams. Gauta ir keletas aukų. Po vieną dolerį aukavo: M. Krakauskienė, Waterbury, Conn., M. Balutienė, Norwood, Mass., ir F. Lieponis, Richmond, Mich. Gana didelius siuntinius pašto ženklų atsiuntė F. Ukockienė, Chicago, Ill., S. Šmigelskienė, So. Boston, Mass., ir O. Rusteikienė, irgi iš So. Bostono. Gauta gražus siuntinys, pilnas įvairių daiktų, nuo Seselės Bibianos, Binghampton, N. Y. C. ir U. Bitvitai, Chicago, Ill., prisiuntė gramfoną. Nuoširdžiai dėkojame visiems aukotojams ir bendradarbiams.

Pinigai Siųsti Į Pietų Ameriką.

Per tą patį laikotarpį išsiuntėme \$75.00 mūsų Marijonų misijonieriams, kurie darbuojasi Pietų Amerikoje, Argentinos valstybės mieste Buenos Aires. Jie ten misijų darbą yra ką tik pradėję ir todėl sąlygos jiems labai sunkios. Ta auka, kurią mes galėjome jiems nusiųsti tik dėka mūsų gerų bendradarbių, bus jiems nemaža parama. Taip pat išsiuntėme du siuntinius, pilnus ražančių, medaliukėlių ir kitų daiktų, Sioux indijonų misijai, Marty, So. Dakota; siuntinių svoris siekė 32 svarus. Mūsų misijonierių kuopa taip pat užsakė dvejus šv. Mišias, kurios bus atlaikytos mūsų bendradarbių intencija.

Kviečiame visus Kristaus Karaliaus Laivo skaitytojus į darbą remti misijonierius ir jų reikalus. Lengviausias būdas tai rinkti visokių suvartotus pašto ženklus. Čia svarbu, kad renkant ženklus liktusi pusė colio popierio aplink ženklą jį apkerpant, ar atplėšiant. Geriausia laukti kol surenkama keleta svarų pašto ženklų ir tada visus ryšulėlyje atsiųsti "fourth-class" paštu, kuris pigus ir patogus. Šiuo būdu galima siųsti ir kitus daiktus, kuriuos priimame misijonierių naudai, k. a. senus ražančius, įvairius blizgučius, seną auksą ir panašius daiktus. Nors visi šie daikteliai smulkūs, tačiau nemažą teikia pagalbą misijonieriams; ypač kada daug jų su-

renkama. Priimtinos ir piniginės aukos misijoms.

PASTABA. Mes daugiau nerenkame visokių pasveikinimų kortelių. Todėl prašome jų nesiųsti. Kviečiame visus į darbą, ar vienu ar kitu būdu. Ypatingai kviečiame mokyklos vaikučius rinkti vartotus pašto ženklus misijų naudai. Jie tuo būdu gali daug gero padaryti. Aukos, pašto ženklai ir kiti daiktai siunčiami šiuo adresu: **Mission Club, Marian Hills Seminary, Hinsdale, Illinois.**

Stabmeldžiai Mus Moko

Apie šiaurės eskimus pasakojama, kad jie visados stengiasi vieni kitiems padėti. Jei kas jų gauna kokią dovanėlę, tai tuojau pasidalina savo laimikiu ir su savo visais bičiuliais. Ir savo vadų tol jie klauso, kol šis turi ką dalinti ir aukoti. Didžiausia negarbė eskimui yra tik viena, kad kiti gali apie jį pasakyti, jog jis yra šykštus.

Tas pat sakoma ir apie senuosius Sandvičių salų gyventojus — kanakus. Jie dalinasi tarp savęs, ką tik jie gauna. Ir kada vienas praktiškas amerikietis patarė vienam kanakui savo uždarbį sau pasilaikyti, tasai atsakė:

— Ne, mes nesame tokie, kaip jūs! Visu, ką tik mes turime gero, norime tuojau ir su kitais pasidalinti!

Krikščionims pritiktų dar uoliau ir protingiau dalintis su savo kenčiančiais broliais visu tuo, kuo mus Dievulis apdovanojo. Bet visų labiausiai mes turėtume nešti kitiems tuos dvasinius turtus, kuriuos mums taip gausiai teikia mūsų tikėjimas. Rodydami kelius ir kitiems prie Dievo, mes nė kiek nesuvargsim. Priešingai, nuo to ir mūsų pačių džiaugsmas dvigubai padidės!

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

**Šv. Tėvas Pijus XII Pareiškė Norą
Dalyvauti J. Valstybių 150 Metų
Hierarchijos Įsteigimo Šventės
Iškilmėse**

Vatikanas. — Šventojo Sosto Apaštališkas Delegatas, Amerikai, Arkivyskupas Amleto G. Cicognani, aplankydamas Šventąjį Tėvą, prieš išvykstant į J. Valstybes pranešė Jam, kad Amerikos vyskupas rengiasi švęsti 150 metų hierarchijos įsteigimo šventę. Šv. Tėvas reiškė norą asmeniškai dalyvauti tose iškilmėse. Tuo pačiu laiku pripuola ir 150 metų Georgetown universiteto įsteigimo šventė.

Vyskupas J. Carroll buvo pirmas konsekruotas vyskupas šiai šaliai ir jis užėmė savo sostą rugp. 15 d., 1790 m. Beveik tuo pačiu laiku Georgetown universitetas buvo įsteigtas. Šiomis dienomis Katalikų Universitetas švenčia auksinį savo įsteigimo jubiliejų.

**Katalikų Universitetas Gavo \$85,000
Dovaną**

Washington. — Rockefellerio Fundacija paskyrė \$85,000 dovaną psichologijos fakultetui, kad parėmus psichiatrijos mokslo šakas. Universitetas ypatingai domisi vaikučių problemomis.

**Chicagos Lenkai Meldžiasi: Prašo Dievo
Pagalbos Lenkijai**

Chicago. — Lenkų kolonijos šiame mieste žada gelbėti Lenkiją aukomis ir net jėga kiek tik sąlygos Amerikoje leis. Pralotas T. Bona, Marijos Neperstojančios Pagalbos bažnyčioje klebonas, vienas iš 54 Chicagos lenkiškų bažnyčių, sako, kad nuo ryto iki vakaro, žmonės lanko bažnyčią išmelsti Lenkijai pagalbos pavojaus valandai. Visose kolonijose vyksta susirinkimai ir rinkliavos sušelpiti Lenkijos kariuomenę. Šiomis dienomis motenos yra kalbamos, kad išprašyti taikos arba laimėjimą lenkams.

**Komunistų Partija Turi Būt Nužymėta
Kaip Svetimšalė**

Washington. — Rockefellerio Fundacija patas, baigęs išklausinėjimus apie komunistų partijos veiklą Amerikoje nusprendė, kad komunistų partija Amerikoje turi būti įregistruota kaip svetimšalių agentūra ir įpareigota kaip pavieniai svetimšaliai veikėjai pranešti valstybės departamentui apie savo stovį ir veiklą.

Dieo komitetas rado, kad komunistų partija yra Maskvos kontroliuojama, o jos generalinis sekretorius Browderis yra Stalino pakalikas, skirtas skleisti sovietines idėjas.

Partija, kaip patirta, neturi nieko bendro su šalies gerove. Tik dirba revoliucinią darbą Maskvos kominterno finansuojama.

**Darbininkų Organizatorių Paskelbs
Šventuoju**

Koelne vyskupijos dvasinė vadovybė praneša apie pradėtus žygius, kad didelis darbininkų prietelis Ad. Kolpinga būtų paskelbtas šventuoju.

**Mussolini Su Vatikanu Daro Paliaubų
Planus**

Roma. — Patirta, kad Vatikanas su Italijos diktatorium Mussoliniu daug dirba už karo nutraukimą. Sakoma, daromi paliaubų planai, kurie būtų prieinami Vokietijai ir Britanijai su Prancūzija. Ši kartą su Lenkija jau nesiskaitoma. Paskelbus paliaubas būtų iškelta taikos konferencija.

Vatikano ir Italijos tikslas yra suturėti karo praplitimą. Britanija ir Prancūzija paskelbė karą Vokietijai, bet karo veiksmų dar nė nepradėjo. Tad siekiama, kad jie nebūtų nė pradėti.

Suprantama, Vokietija taip pat turėtų nutraukti savo veiksmus Lenkijoje. Sakoma, Hitleris turi jaustis patenkintas, nes jau pakankamai jis Lenkiją nubaudęs.

Prancūzijos Komunistų Partija Smunka

Paryžius. — Rugpiūčio 31-ąją didelė metalinių darbų unija, turinti 500,000 narių, griežtai pasmerkė Vokietijos ir Sovietų Rusijos susitarimą. Iki šiol minėta unija pridurodavo prancūzų komunistų partijai didelę galybę. Kitos unijos, buvę komunistų įtakoje, irgi atsimeta.

100 Parapijų Be Kunigų

Čekoslovakijoje, Moravijos ir Pragos diecezijose randasi didelis kunigų trūkumas. Vienoj Pragos diecezijoje yra šimtas parapijų be kunigų. Organizuojama būriai vyrų ir moterų mokyti tikėjimą nemokančius.

Išstatyta Liturgijos Reikmenys

San Francisco, Cal., Pasaulinėje Parodoje yra išstatyta altorius, mišių aukojimo reikmenys ir įvairių religišku daiktų. Ši skyrių veda Katalikiškos Liturgijos Draugija, susitvėrusi 1929 metais.

Kalbama, Popiežius Atsilieps Daugiau Sužmoniškinti Karą

Vatikanas. — Iš patikimų šaltinių sužinoma, kad Šventasis Tėvas Pijus XII gal šį ketvirtadienį atsišauks į kariaujančias Europos valstybes ragindamas daugiau sužmoniškinti karo vedimo metodus ir konfliktus sulokalizuoti.

Popiežius raginsias kariaujančias valstybes: karui nenaudoti povandeninių laivų, nebombarduoti iš oro atvirų miestų, nenaudoti nuodingųjų dujų ir žmoniškai elgtis su karo nelaisviais.

Pranciškietės Brazilijoj Žengia Pirmyn!

Zelina, Brazil. — Jau susitarta su rangovais pastatyti Villa Zelinoje Seselių Pranciškietė vienuolyną. Tai nebus vien vienuolynas, o tikri lietuviškos kultūros namai plačiausia prasme. Naujame didžiuliam statinyje yra numatyta vieta bent šešiemis mokyklos komplektams, o esant reikalui galima bus sutalpinti iki aštuonių; bus didelė salė įvairiems katalikų akcijos reikalams. Iš viso, tai bus moderniškasis statinys, Villa Zelinos papuošalas ir visos kolonijos katalikų pasididžiavimas.

Mums teko patirti, kad statybos darbai

jau bus pradėti ateinančių mėnesių. Namai turės būti gatavi iki ateinančių mokslo metų pradžios, taigi, iki vasario mėn. pirmos dienos. Tėvai, kurie iki šiolei buvo susirūpinę kur dės vaikučius, baigiančius šiemet Seselių mokyklą, gali daugiau rūpesties neturėti: Jūsų vaikučiai nebus atiduodami DULB-o ateistams "auklėti", bet tų pačių rūpestingųjų Seselių priežiūroje galės baigti pilną mokyklos kursą. Be to, bus galimybės patenkinti visi prašymai, kadangi dėl patalpų ankštumo daugeliui vaikučių turėjo būti atsakyta vieta šioje mokykloje, aišku, su didele žala jų auklėjimui.

LIETUVIAI AMERIKOJE**LIETUVIŲ DIENA PRAEJO NEPA-
PRASTU PASISEKIMU****Programa Pasaulinėj Parodoj Buvo Šauni**

New York. — Tik pasibaigė Lietuvių Dienos programa. Ji buvo graži ir didinga. Tai buvo lietuvių diena pilna ta žodžio prasme. Lietuviška daina ir lietuviški šokiai užkariavo istorinę parodą. Beveik neperdėsiu pasakęs, kad šiandien parodoj buvo 50 tūkstančių lietuvių, kurie džiaugėsi išpūdingu Lietuvos paviljonu ir gėrėjosi muziniško choro (iš 3,000 dainininkų) gražaus dainavimo ir lietuviškais šokiais, kuriems vadovavo p-lė Baronaitė. Chorų chorui dirigavo muz. J. Žilevičius. Chorai atvažiavo ne tik iš artimesnių miestų, bet iš Chicagos (Vyčių ir Birutės) ir net iš Kanados. Chorą sudarė daugiausia parapijų chorai. Jie atvyko traukiniais ir autobusais. Daug chorisėjų buvo apsirengusios lietuviškais kostiumais, kas ir chorui ir visai publikai pridavė ypatingą margumą.

Išpūdingas kalbas pasakė: min. P. Žadeikis, gen. konsulas J. Budrys, federalinės valdžios ir parodos atstovas, Latvijos ir Estijos generaliniai konsulai. Programą gabiai ir sumaniai vedė red. Juozas Laučka. Jam padėjo Juozas Bulevičius.

Buvo gana daug svečių iš Lietuvos. Lietuvos vyriausybė prisiuntė susirinkusiems į Lietuvių Dieną sveikinimą. Ypatingai gražus ir reikšmingas sveikinimas gautas iš Pasaulio Lietuvių Sąjungos.

Sekmadienio rytą lijo. Baugino. Lijo ir dieną. Tik kai jau reikėjo pradėti programą, lietus sustojo ir apie 2-ą valandą visai išsiblaivė. Anot kons. Budrio, lietuviška daina taip galinga, kad ir debesys išsiblaškė.

Programai užsibaigus, vaikščiojant po parodą, visur girdėjosi lietuvių kalba ir taip pat lietuviškos dainos. Tai ypatingai buvo gražu ir sudarė tokią lietuvišką nuotaiką, kad nesinorėjo parodą apleisti. Tai atkreipė ne tik mūsų, lietuvių, bet ir kitataučių dėmesį.

Liet. Dienos programą nemažai puošė ir legijonierių ir kitų grupių parodavimai.

Tenka nuoširdžiai džiaugtis, kad Liet. Diena praėjo taip sėkmingai.

Tikrai Buvo Linksma Piknikėlis

Chicago. — "Laivas" tikrai gali didžiuotis! Šimtai darbuotojų susirinko į "Rūtos" daržą, West Saidėje, šiame mieste rugs. 10 d., Visos Chicagos kolonijos buvo atstovaujamos. Visi gėrėjosi Brazaitytės ir Oksiuko klasiškais ir lietuviškais šokiais. Palangos ir Žemaičių orkestra taip grojo kad nieks nenorėjo namo eiti. Br. Vladas Cibulskis, MIC., visur bėginėjo, visus pamatė, visus pasveikino. Žodžiu, visi "Laivo" skaitytojai labai maloniai laiką praleido. Besisukinėjant po daržą teko išgirsti daug gražių nuomonių apie "Laivą". Pasirodo, visi mėgsta jį skaityti ir begalo vertina. Redakcijai tokia žinia tikrai yra maloni ir pridoda energijos toliau dirbuotis.

Toks sėkmingas parengimas kaip tik rodo, jog žmonės tikrai vertina savaitraščio tikslą. "Laivas" gali didžiuotis, nes turi begalo daug garbės ir amžinųjų skaitytojų. Tie skaitytojai yra pasiryžę skaityti "Laivą" iki grąbo lentos.

"Laivo" redakcija begalo džiaugiasi suteikta parama ir visada įvertins skaitytojų nuoširdumą.

Šiliniai Atlaidai Baigėsi Chicagoje

Chicago. — Švenč. Panelės Marijos Gimimo išvakarėse, Šv. Panelės Gimimo parapijoje, šiame mieste prasidėjo šiliniai atlidai ir baigėsi rugs. 15 d. Marijonų žymus pamokslininkas, kun. K. Matulaitis, MIC. iš Londono, skelbė pamokslus rytais ir vakarais.

Kun. A. P. Baltutis, tos parapijos klebonas, praneša, kad žmonės iš kitų miestų arčiau prie Chicagos buvo atvažiuavę į atlidus. Tokie atlidai yra labai panašūs į Lietuvos atlidus ir žmonės iš toli ir arti suvažiuoja.

Amerikos Lietuviai Sportininkai Gražiai Pasižymėjo Šiais Metais

Chicago. — Šių metų sezone vėl pasireiškia keli lietuviai, kaip sporto žvaigždės.

Rugpiučio 30-tą Soldiers Field stadijone, Chicagoje, įvyko kolegijų rinktinės "All-Stars" ir nacionalių futbolo profesionalų "The New York Giants" komandos rungtynės. Profesionalų komanda laimėjo 9 prieš 0. Šių rungtynių žiūrėjo 81,456 asmenys. Įdomu, kad lietuviai vienoj ir kitoj komandoj, proporcingai, gausiai atstovaujami. All-Stars' rinktinėj žaidžia Jonas Visockis iš Hanover Township, Pa., Juozas Beinorius iš Harvey, Ill., ir Vincas Osmanskis iš Providence, R. I. Gi "Giants" komandoj žaidžia Jonas Milius (Mellus) iš Hanover Township, Pa., ir Jonas (Bull) Karcis. Už savo pasižymėjimus prieš "Giants" Osmanskis laimėjo All-Stars dovaną. Tas parodo, kad lietuviai sporto srityje tikrai užima pirmąsias vietas.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Iš Kauno Išvežama 25,000 Vaikų, Senųjų ir Nesveikųjų

Ryga. — Lietuvos ir Latvijos vyriausybės ėmėsi nepaprastų priemonių sulaikyti į savo šalis žydų bėglių iš Lenkijos antplūdį.

Iki šio laiko abi šalys teikė prieglaudos žydams bėgliams, parūpindamos jiems apsigyventi vietas ir namus. Bet šiandien žydų bėglių skaičius taip padaugėjo, kad neturima kur jų dėti be nuoskaudos valstybėms. Pasiėnių sargybos žydus bėglius areštuoja ir sulaiko laikinose stovyklose. Didžiausias su tais bėgliais vargas, kad jų daugumas neturi jokių nusikėlimo dokumentų. Jie bėga, kur tik akys juos veda, kad nepakliūti į nacių spąstus. Kauno burmistras Merkys paskelbė, kad iš Kauno tuojau pašalinama apie 25,000 vaikų, senųjų ir sergančiųjų asmenų. Lietuva bijo lenkų išiveržimo. Lenkai

planuoja Lietuvą pakeisti savo baze pulti Rytinę Prūsiją. Tad Lietuva gali virsti kovos lauku.

Lietuva Užgina Pasiryžimą Pulti Vilnių

Kaunas. — Lietuva oficialiai užgina, kad lietuviai pasiryžę naudotis proga atsiimti Vilnių, kurį lenkai 1920 m. viliugingai užgrobė. Lenkų pranešimai, kad būk išilgai Vilniaus demarkacijos linijos yra susibūrę apie 3,000 lietuvių savanorių pulti lenkus yra neteisingi, čia pareiškama. Pažymima, Lietuva šio viso konflikto laiku pageidauja pasilikti neutrali ir nė vienos pusės neliečiama.

Dar Gyvena Keletas Knygnešių

Medingėnai. — Ši apylinkė kituomet buvo pats svarbiausias Žemaičių žemės centras gabenant uždraustas knygas iš Mažosios Lietuvos. Dar ir dabar čia tebegyvena keletas knygnešių, nors dauguma jų jau išmirę. Vienas kitas gyvųjų gauna pensijas. Pastebėtina, kad senieji knygnešiai ir šiandien tebėra dideli laikraščių skaitytojai. Kurie negali patys prenumeruoti, tie ateina į pašto agentūrą arba pas pažįstamus, kur visus rastus laikraščius perskaito iki galo.

Prez. Smetona Aplankė Marijampolės Rajoną

Kaunas. — Rugpiūčio 10 d. Respublikos Prezidentas Antanas Smetona, lydimas žemės ūkio ministro dr. Krikščiūno ir kitų aukštųjų pareigūnų, aplankė Kalvarijos - Marijampolės rajoną, kur apžiūrėjo Šešupės melioracijos darbus, kelias pramonės įmones ir švietimo įstaigas. Vietos gyventojai aukštuosius svečius pakeliui nuoširdžiai pasitiko ir apdovanojo gėlėmis. Šešupės reguliavimo darbams iki šiol jau išleista 327,849 lt.

Naujas Hipodromas Kaune

Kaunas. — Prie Kauno Nemune esančioje Karmelitų saloje naujai įrengtas hipodromas, kurį rugpiūčio 13 d. iškilmingai atidarė ministras pirmininkas J. Černius. Naujame hipodrome šiomis dienomis įvyko didelės žirginio sporto pirmenybės.

Kan. A. Varno Sukaktis

Kaišiadorys. — Kaišiadorių klebonas kan. A. Varnas šiemet švenčia savo kunigavimo 30 metų sukaktį. Kan. A. Varnas Kaišiadoryse jau yra nuo 1911 m. Per tą laikotarpį spėjo pažinti savo parapijonus ir gražiai su jais sugyvena.

Atgaivinami Religiniai Kaimų Papročiai

Ukmergė. — Kurėnų kaimas ryžosi atgaivinti seną, prieš 20 metų buvusį gyvą, laukų pašventinimo paprotį.

8 kaimo atstovai susirinko išklaudyti šv. Mišių; po pamaldų vietos klebonas ir kiti kunigai nuvyko į kaimą ir ten su visais kaimo žmonėmis procesija aplankė kaimo kapines, pašventino kaimo mirusius ir po to apėjo laukus, juos pašventindami.

Lietuvoj Daug Užsienio Pirklių

Kaunas. — Šiuo metu, Kaune vieši labai daug užsienio pirklių iš užsienio. Yra atvykę keli olandai, kurie norėtų užpirkti javų, bei kitų ž. ū. produktų, prekybininkai iš Vokietijos, Lenkijos, Turkijos, Prancūzijos, Belgijos, Švedijos ir kitų kraštų. Be to, Kaune vieši anglų ir danų firmų inžinieriai bei atstovai, kurie užsiėmę prie statomų ir projektuojamų valstybinių statybų — telefono ir radijo stočių, cemento fabriko ir kt.

Mažiau Laukinių Ančių

Šeštokai. — Anksčiau Šeštokų apylinkėse būdavo daug laukinių ančių. Dabar šių paukščių keleriopai sumažėjo. Priežastis ta, kad čia prieš kelerius metus buvo nusausta didelės balos, kuriose antys veisdavosi.

Anglai Baltijos Valstybėse

Kaunas. — Anglijos parlamento narių grupė, jų tarpe Mander, Vedgewood Brenn, Cook ir kiti žada rugsėjo mėn. pradžioje apsilankyti Baltijos valstybėse, jie bus ir Kaune bei mūsų pajūryje. Tai daugiausia tokia parlamentarai, kurie įdomaujasi Baltijos valstybėmis ir žinomi savo draugiškumu Lietuvai.

Šiurpi Cirko "Aušra" Nelaimis

Leliūnai (Utenos apskr.) — Kauno-Zarasų plento sąsūkoje ties Leliūnais įvyko skaudi

susisiekimo nelaimė. Tuo metu iš Zarasų po garsių Žolinės atlaidų grįžo į Kauną cirkas "Aušra". Sukrovęs į vieną sunkvežimį visą cirko mantą ir viršum susodinęs visus cirko artistus apie 18 žmonių, prie vairo sėdėjo pats cirko-savininkas Pr. Gudauskas. Įvažiavus į posūkį mašina ėmė riedėti grioviu. Gudauskas griebėsi stabdžių, bet sunkvežimis tuo tarpu su visa manta ir žmonėmis visu smarkumu virto ant šono, prislėgdamas sėdėjusius ant jo keleivius. Nelaimės pasėkoje 12 sužeistų B labai sunkiai — išsukinėtos ir sulaužytos rankos ir kojos, sutriuškinti šonkauliai, praskeltos galvos. Nelaimės ištiktuosius nugabeno į Utenos apskrities ligoninę tuo metu pravažiuojąs iš Dusetų į Kauną autobusas.

Įsteigtas Lietuvos Generalinis Konsulatas Vilniuje

Kaunas. — Ligšiolinis Lietuvos Pasiuntinybės Varšuvoje Patarėjas Antanas Trimackas paskirtas Lietuvos Generaliniu Konsulu Vilniuje.

Ruošia Kanklininkams Kursus

Šiauliai. — Darbo Rūmų Šiaulių kultūrinio klubo pastangomis, netrukus Šiauliuose atidaromi kanklininkams kursai, kuriuos ga-

lės lankyti visi norintieji išmokti kankliuoti naujosiomis, J. Jankausko sukonstruktuo-tomis kanklėmis.

Kaune Lankėsi Amerikietis Lakūnas

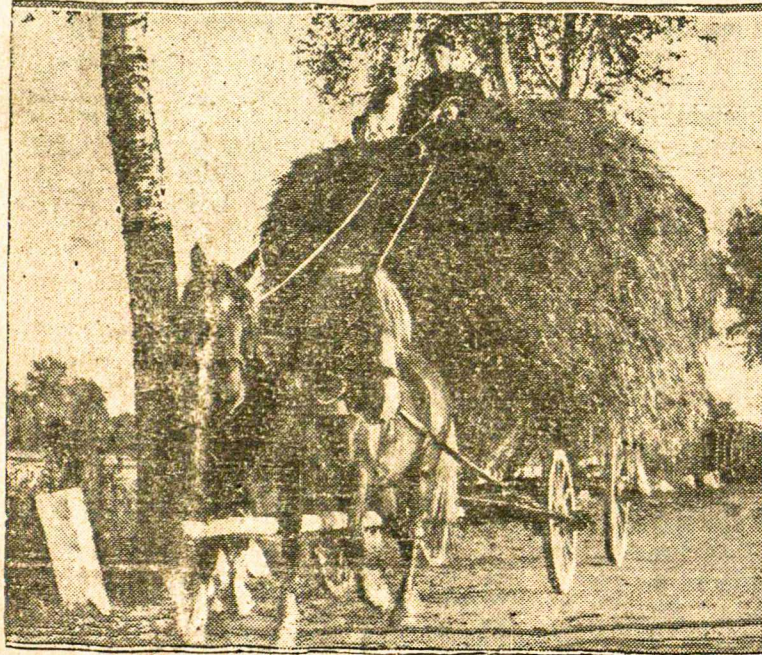
Kaunas. — Bekeliaudamas po Europą, amerikietis lakūnas Charles Huntingtonas iš Los Angeles šiomis dienomis Kaune išmoko sklandyti ir įgijo Lietuvos Aero Klūbo sklandytojo pažymį.

Pavyzdingai Ūkininkauja Naujakuriai

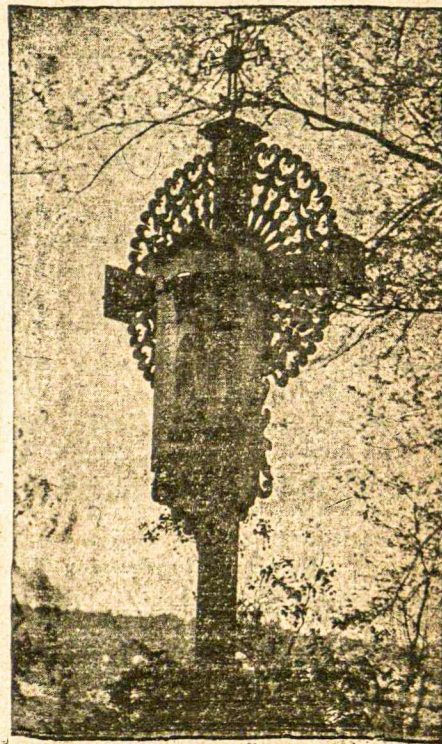
Šeštakai. — Jučkneliškės dvaro (netoli Šeštokų) naujakuriai gražiai įsikūrė ir pavyzdingai ūkininkauja. Visų trobesiai nauji, gražūs, daugelio dengti gontais ar čerpėmis.

Baigusieji Vytauto D. Universitetą

Kaunas. — Vytauto Didžiojo universitetą per pirmąjį 1939 m. pusmetį baigė ir diplomus gavo 239 asmenys. Iš viso ligi šiol per visus fakultetus pripažinti jau 3,479 diplomai.

Šienapiūtis Lietuvoj

Lietuvos kryžius.